

РЕШЕНИЕ

№ 3686

гр. София, 03.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11559** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на А. Г. П., лично и като [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу РА № Р-22221419004517-091-001/22.01.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта, в която е потвърден с решение № 1573/14.10.2020г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

С решението РА е потвърден в частта на установен резултат по ЗДДС за данъчен период м.04.2019г. ведно с лихвите. За периода е намален декларирания от ревизираното лице ДДС за възстановяване от 37 272, 96 лв. в размер на 33 339, 63 лв. вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 933, 33 лв. по фактура № [ЕГН] /11.04.2019г 11.04.2013г., издадена от [фирма].

Становища на страните:

Жалбоподателят счита, че неоснователно му е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурата. Позовава се на формалност при провеждане на ревизионното производство. Липсвал какъвто и да било конкретен анализ на изследваните доставки, в този смисъл не са изследвани релевантните факти от гледна точка на приложимите разпоредби на материалния данъчен закон, което е довело до неправилни и незаконосъобразни изводи. В РА изцяло са игнорирани от органите по приходите събраните в хода на ревизионното производство доказателства, релевантни за изясняване на конкретната фактическа обстановка от гледна гонка на приложимите материалноправни разпоредби доказателства, които безспорно удостоверяват извършените доставки, възникването на данъчното събитие и изискуемостта на данъка. Липсва какъвто и да било анализ на значението им за възникването на правото

на данъчен кредит по изследваните доставки, както и липсва такъв по отношение на основания за начисляване на ДДС от наша страна. Посочва, че както доставчикът при насрещната проверка, така и ревизираното лице, а също и проверките в информационната система, са представени достатъчно и необходимите доказателства, които установяват реалност на извършената услуга и правилно и законосъобразно е ползван данъчен кредит по издадените данъчни документи. Цитираната от директора на дирекция „ОДОП“-С. разпоредбата на чл. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 23.03.2006г. за условията и реда за финансиране на проекти и програми от фонд „Условия на труд“, установява условията за финансова помощ, но не касае какви са необходимите документи за кандидатстване, тоест тези норми регламентират при какви точно условия ще бъде допуснато финансиране и на каква стойност, но кандидатстването се извършва по обявените на електронната страница на МТСП документи, в които са включени и изготвените от [фирма] декларации и придружителни документи. В съдебно заседание, представляван от адв.Д. иска съда да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени РА в потвърдената част. Представя списък на разноските, които да му се присъдят.

Ответникът иска съдът да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да остави в сила процесния РА. В хода на съдебното производство не се събрали достатъчно доказателства, които да оборят констатациите на ревизията. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221419004517-020-001 от 12.07.2019 г., връчена на 22.07.2019 г. по електронен път, издадена от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и. д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на А. Г. П. с [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.03.2019 г. до 31.05.2019 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221419004517-020-002 от 21.10.2019 г. и №Р-22221419004517-020-003 от 18.11.2019 г. е продължен срокът за приключване на производството, съответно до 20.11.2019 г. и 20.12.2019 г. Всички горепосочени заповеди са издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221419004517-092-001 от 18.12.2019 г., връчен по електронен път на 27.12.2019 г. Ревизираното лице, в срока и на основание чл. 117 от ДОПК, е подало писмено възражение с вх. №59-00-972#5 от 22.01.2020 г. срещу констатациите в РД с приложени доказателства. Същото е прието за процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

В РД е констатирано, че за ревизираните периоди извършваната дейност от [фирма] е търговия на едро и дребно на тиквено семе, орехови ядки и слънчоглед, както и извършване на посреднически услуги. За осъществяване на дейността си ЕТ разполага с наети производствено-складови помещения в [населено място], [община], област С., [улица] в [населено място], район П., [улица].

През ревизираните периоди ЕТ извършва облагаеми доставки на стоки и услуги на територията на страната, износ на стоки по смисъла на чл. 28 от ЗДДС, вътреобщностни доставки /ВОД/ по смисъла на чл. 7 от ЗДДС и посреднически услуги. По отношение на доставките на слънчогледово семе е прилаган реда за

обратно начисляване на ДДС съгласно разпоредбите на глава деветнадесета „а“ от ЗДДС.

В хода на ревизията са предприети процесуални действия, описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22221419004517-091-001 от 22.01.2020 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 11.08.2020 г.

С РА, в неотменената с решението част, спорна пред съда са установени задължения за данъчен период м.04.2019 г., различни от декларираните от лицето – ДДС за възстановяване от 37 272, 96 лв. в размер на 33 339, 63 лв. вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 933, 33 лв. по фактура № [ЕГН] /11.04.2019г 11.04.2013г., издадена от [фирма].

На [фирма] е извършена насрещна проверка, обективирана с ПИНП №П-22221419203118-141- 001 от 09.12.2019 г. На проверяваното лице е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени фактура №10...015 от 11.04.2019 г. с данъчна основа в размер на 19 666,67 лв. и ДДС в размер на 3 933,33 лв.; договор от 11.04.2019 г., сключен между [фирма] /възложител/ и [фирма] /изпълнител/, за извършване на услуги – консултации, снабдяване и комплектоване с документи за изготвяне на проект за кандидатстване пред фонд „Условия на труд“ при Министерство на труда и социалната политика /МТСП/; протокол от 20.05.2019 г. за приемане на работата; извлечение и платежни нареждания за извършено разплащане по фактурата; дневници на сметка 411 „Клиенти“; диплома за завършено висше образование, свидетелство за специализация, удостоверения и сертификати за завършени курсове за обучение, издадени на Р. А. М. – машинен инженер; диплома за завършено висше образование на К. С. Г. – магистър по икономика; диплома за завършено висше образование на С. П. С. – юрист и оборотна ведомост за м. 04.2019 г.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че фактурата е включена в дневника за продажби и в справката-декларация по ЗДДС през периода на издаването ѝ. [фирма] разполага с четири лица, назначени по трудови правоотношения, на длъжност ръководител юридически екип, ръководител проект и мениджър проекти. [фирма] няма задължения към бюджета.

От [фирма] са представени фактура, договор от 11.04.2019 г., протокол от 20.05.2019 г. за приемане на проектно предложение за кандидатстване пред фонд „Условия на труд“ при МТСП, банково извлечение за превод на 20 000,00 лв. Във връзка със споразумение от 17.03.2019 г. за прекратяване на консултантски договор от 01.12.2015 г., сключен между [фирма] /възложител/ и [фирма] /изпълнител/, страните се споразумяват платеният аванс в размер на 3 600,00 лв. на 13.01.2016 г. да се смята за авансово плащане по договора от 11.04.2019 г.

Органите по приходите са отбелязали, че от доставчика и от ревизираното лице не са представени оферти, поръчки, проекти, обяснения, анализи, обосновки, графици и отчети за свършена работа или други документи, свързани с доставката, доказателства за естеството на консултациите по проекта; за изготвен снимков материал; документи, предоставени от изпълнителя на възложителя; проектно предложение и документи,

които е следвало да се депозират пред фонд „Условия на труд“ към МТСП. От [фирма] и от [фирма] не са представени доказателства за подадени документи пред Фонда. Липсват количествено-стойностни сметки по всяка една от дейностите, изброени в договора от 11.04.2019 г., както и калкулации, справки или други документи за извършените разходи по видове, въз основа на които е калкулирана общата цена на услугата. От [фирма] не са представени и документи, свързани с осъществяване на контрол по съответните видове дейности. Установено е, че фактурата е издадена през м. 04.2019 г., а приемо-предавателния протокол е от м. 05.2019 г., т.е. фактурата е издадена преди настъпване на данъчното събитие.

Предвид установено органите по приходите са заключили, че е налице документиране на стопанска операция, която реално не е осъществена и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 933,33 лв. по фактурата, издадена ДДС за възстановяване от 37 272, 96 лв. в размер на 33 339, 63 лв. вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 933, 33 лв. по фактура № [ЕГН] /11.04.2019г 11.04.2013г., издадена от [фирма].

Жалбоподателят е оспорил РА пред ответника, като с Решение № 1573/14.10.2020г. РА е потвърден относно отказания данъчен кредит по фактурата от [фирма]. Мотивите са, че въпреки извършеното плащане по договора и издадена фактура от ревизираното лице и от доставчика, не е представено проектно предложение за подобряване условията на труд и жалбоподателят заявява, че не е кандидатствал пред Фонда, което потвърждава заключението, че не разполага с проекта, предмет на спорната доставка.

Следва съдебното обжалване.

В хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелката К. С. Г., на трудов договор със [фирма], на длъжност „ръководител проекти“ от 2012г. Уточнява, че имат търговски отношения с дружеството-жалбоподател от над 10 г., като [фирма] е консултантска фирма, изготвяща проекти по европейски програми. Договорът с жалбоподателя от 2019г. е във връзка с проект „Безопасни условия на труд“ и те обясняват на бенефициентите, клиентите, условията за да кандидатстват, критериите за финансиране и изготвят, попълват документи, които финансиращият орган е приложил по образец – стандартни са. Съберат ли цял набор от документи, които показват изискванията и критериите, този договор е изпълнен и документацията е дадена на дружеството-жалбоподател. Консултантските услуги са във връзка с финансиране на проекти по европейски програми правим го и на латински. Консултации даваме на дружества, които искат кредит – основната ни дейност е изготвяне проекти – консултации по европроекти най-вече. Документите при консултантските услуги са в зависимост от програмата. Финансиращият орган публикува указания и има наредби, които уреждат реда и начина на изготвяне на проекта по тези програми. Всеки приема различни програми, има особености, различни указания, различен начин на даване на финансова помощ. Те като консултантска фирма разясняват на какви условия следва да отговаря, попълват документите и ги събират, след което комплектуват документите и ги предават на бенефициента, който пък ги подава във финансовата институция. Не е тяхно задължение да дадат папката във финансовата институция, бенефициента сам я носи или подава с електронен подпис. Приемо-предавателни протоколи съставят винаги с всички бенефициенти, за да е видно какво са направили

като консултантски услуги, например по коя мярка какво е предадено като комплект документи. В този случай има изготвен такъв протокол, представен на НАП.

За свидетелката е представен трудов договор със [фирма], че от 28.08.2012г. е на длъжност „ръководител проект“.

Административен съд-София град като взе предвид становищата на страните, писмените доказателства по преписката и събраните в хода на делото, като направи и служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното от правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК (решението на ответника е връчено на жалбоподателя на 19.10.2020г., жалбата е подадена чрез административния орган на 22.10.2020 г.), от легитимираното да обжалва издадения му РА ревизирано лице, след изчерпване на административното обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Спорът е по същество – приложението на материалния закон, конкретно относно предпоставките на право на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура от доставчика [фирма]. не се установяват нарушения на компететност, форма и процедура при издаване на РА.

Следва да се сподели като съществено значимо сред изискванията за признаване на право на приспадане на данъчен кредит, посочени в чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, наличието на реално осъществена доставка. По силата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, доставка на услуга е всяко извършване на услуга. За установяване изпълнението на доставката на стока/услуга следва да се анализират поотделно, но и в тяхната съвкупност и свързаност, доказателствата за доставките.

Видно от мотивите на акта, ревизиращите органи приемат, че за жалбоподателя не е налице право на приспадане на данъчен кредит, поради липса на доказана услуга.

Съдът намира, че този извод на ревизиращите и решаващия органи са необосновани. Жалбоподателят се е справил с доказателствената тежест и в хода на ревизионното и на съдебното производство е установил предпоставката за приспадане на данъчен кредит – осъществяване на услуга от [фирма].

Съгласно приложения договор от 11.04.2019 г. [фирма] приема да извършиописаните действия сред които консултации по проекта, посещение и изготвяне на снимков материал по дейности, снабдяване с електронни форми на документи, координация по изпълнение на проекта със С. и строителна фирма – външен изпълнител, подготовка на проектно предложение за кандидатстване на възложителя пред фонд „Условия на труд“ към МТСП и съдействие при комплектуване на документи в готов вид за пред Фонда. Договорено е плащане в размер на 23 000 лв., като сумата в размер от 3 600 лв. е платена преди подписване на договора съгласно сключено споразумение от 17.03.2019 г. На

11.04.2019 г. е платена останалата сума по договора в размер на 20 000,00 лв. Представен е приемо-предавателен протокол от 20.05.2019 г., съгласно който [фирма] приема проектно предложение за кандидатстване пред фонд „Условия на труд“ при МТСП. В т. 3 от протокола е заложено, че изпълнителят се задължава да съдейства на възложителя при комплектуване на документи във вид, готов за депозиране пред Фонда, в случай, че възложителят реши да кандидатства за субсидиране.

С възражението срещу РД от ревизираното лице е представило формуляри –

декларации обр. от 1 до 5 на фонд „Условия на труд“ при МТСП, в които са попълнени идентификационните данни на А. Г. П., кандидат за финансиране по проект „Подобряване и модернизиране на условия за труд в споделено работно пространство в складова база Л., както и необходими документи за кандидатстване за финансиране на проекти за подобряване условията на труд от фонд „Условия на труд“.

Разпитаната свидетелка на длъжност „ръководител проекти“ потвърждава в какво се състои изпълнението на възложената услуга, конкретизира проекта и описва какво се извършва при възложени консултатски услуги.

Доводът на ответника, че необходимите документи за кандидатстване за финансиране на проекти за подобряване условията на труд от фонд „Условия на труд“ са заложили в разпоредбата на чл. 2, т.2 от Наредба №1 от 23.03.2006 г. за условията и реда за финансиране на проекти и програми от фонд „Условия на труд“ не е логически обоснован със свободата на договаряне и на преценка дадени дейности търговецът да възложи на специалисти. Разписването на необходимите документи за кандидатстване в нормативен акт, не означава, че жалбоподателят не може да се възползва от услугите на специалисти в подготовката на проектна документация.

Действително, ревизираното лице не представя проектно предложение за кандидатстване, което да е със съдържание в пълнота така както е описано в чл. 11, ал. 3 от Наредба № 1 от 23.03.2006 г. и което да е подадено пред Фонда. Вместо това, като доказателство жалбоподателят се позовава на подадени декларации в ИА“ГИТ“, които според ответника не са част от проектното предложение, което следва да бъде разработено, за да бъде отпуснато финансиране от фонд „Условия на труд“. Същевременно в случая се касае за договорена и твърдяна като изпълнена услуга, която не обхваща в предмета си подаване на проектно предложение, а изброени подготвителни дейности, само една от които е подготовка на проектно предложение. Двете страни по доставката твърдят, че са си предали/приели подготвили проектно предложение за кандидатстване, това се потвърждава от двустранно оформения протокол, представените в хода на ревизионното производство оформени декларации, посочени необходими документи за кандидатстване за финансиране на проекти за подобряване условията на труд от фонд „Условия на труд“ и от показанията на свидетелката, която е част от изпълнителите на услугата. Не е част от доказване изпълнението на услугата подаването на проектно предложение пред Фонда, което е въпрос на решение на жалбоподателя.

Дали обемът на фактурираната услуга като доказана по делото дейност (срещи, консултации, попълнени декларации, указания за необходими документи) изпълва договорената между страните по договора услуга подготовка на проектно предложение е въпрос на изпълнение на договора като точност или пък на действителна пазарна цена/отклонение от такава, но не може да обоснове по един категоричен начин, че такава услуга изобщо не е извършена, при наличните уговорки, плащания и съставени документи. Твърденията на страните се доказват от съставените документи и са в логиката на предмета дейност на възложител/изпълнител, кадрова обезпеченост на доставчика и на конкретно изпълнение, установено и от

гласните доказателства на св.Г..

В заключение надделява извод за доказване на доставката, над съмненията на ревизиращите органи за пълна липса на такава, с оглед съвкупния анализ на събраните доказателства.

По горните съображения РА, в частта, потвърдена с решение № 1573/14.10.2020г. на ответника, в която са определени задължения по ЗДДС различни от декларираните от лицето за м.04.2019г., вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 933, 33 лв. по фактура, издадена от [фирма], следва да се отмени като незаконосъобразен.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски общо в размер на 950 лв., за доказано направените такива по представения списък на разноските– държавна такса 50 лв. и адвокатско възнаграждение 900 лв. с приложени вносен документ и договор за правна защита и съдействие с отбелязване на плащане на сумата в брой. Възражението за прекомерност е неоснователно, предвид определянето близо до минимума.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт РА № Р-22221419004517-091-001/22.01.2020г. на органи по приходите в ТД на НАП-С., в обжалваната част, потвърдена с Решение № 1573/14.10.2020г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, с която на на [фирма] , вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 933, 33 лв. по фактура, издадена от [фирма] са определени задълженията по ЗДДС за данъчен период м.04.2019 г.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сумата от 950 лв. (деветстотин и петдесет лева) разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: